

какво да правя, отъ общинж-тж, нѣма, не даватъ. Нѣма кой да ми помогне, отъ кого да искамъ. Най послѣ съ много молбж на Епитропи-тѣ, смилиха се та ми дадохъ 50. гроша.

На 19 Іулія Духовникъ Пахоміи като имаше на-менъ завистъ. Събрахмисе у тяхъ вечертж двама дето ми рече нѣкои и друга хората че ми дотегнж, и домжчня, щото и на 20., І. на празника на С. Пророка Ілія ходехъ не весело, хеле сж поутишихъ като утидохме въ бахчіите съ Христа Гановъ и х. Ангела и проч. да убѣдваме.

Въ туй време падна бубено-то семе до 350. гроша, щото зарариха много хора. И азъ сжщо не продадохъ но остана ужъ за подиръ.

На 15. Авгоста ходихъ на Троянскіятъ Мѣнастѣръ да продавамъ книги. На тръгнованье уткраднаха ни единъ Елински Лексиконъ който беше на х. Ангела. На 17. Авгоста си додохме отъ Мѣнастѣрътж. И като си пригледахъ Есапъ атъ дето съмъ продавалъ 60. гроша съмъ похарчилъ отъ кесія та си, такъвъ кяръ съмъ кярувалъ.

На 27. Авгоста въ сѣбота вечерта около 10 часа удари единъ такъвъ силенъ градъ, щото потропи изъ градътж керемиди-тѣ по кжщите, и очука тжй лозя-та, щото и пржчките испочупи, и много животни по кжратъ измори и рани, и папури-тѣ сабори на земата, на 28 Авгоста ме улови страшна една треска, която ма даржа дору до 5. Септемврія. Послѣ като се мина една недѣля пакъ ме повтори трескж та презъ день ма тресеше. Но слава Богу слѣдъ 1. месецъ примина като ме смаза добре.

Около 29. Септемврія дохожда моятъ отецъ въ Севліево да ме повиди и се обѣща да ми даде 30. ведра віно, зашто то нѣмахъ.

Въ това време почна да сж издава новъ Вѣстникъ отъ Г-на Раковского въ Бѣлградъ подъ названіе Дунавскій Лебетъ. И. Духовникъ Пахомія заплати да дохожда въ градъ нѣ Вѣстникатъ.

На 30. Октомврія се жени въ Севліево мой съгражданинъ Василь за Гатя Никитоулу за момиче-то и поканиха менъ за кумъ и азъ склонихъ и го венчахъ. Въ това време бѣха начнали да идватъ Татари, които распждила Росія, а Турція ги пребрала, и распроводиля ги Султанъ-атъ по градове-тѣ и села-та да ги хранятъ като гости Бѣлгари тѣ и Турци-тѣ.

На 29. Декемврія додохъ въ Севліево 4-5 души които се казваха Русси отъ Владимирская губернія, продаваха икони и штабми и азъ си зехъ една икона отъ тѣхъ.

1861. На Февруарія 18. ходихъ на Ловечъ заедно съ Севліискіятъ Духовникъ, който каза слово въ Д. Черква,

На Априлія 18. падна снѣгъ и послѣ такава дебела сланж щото повреди сички тѣ овощія и попари лозя-та.